

ŚW. WOJCIECH

PISMO PARAFIALNE

Nr 6(90) • POZNAŃ • Czerwiec 2013 r.

„... święć się Imię Twoje”

Ostatnio brałem udział w Mszach prymicyjnych dwóch młodych księży. Jeden to nasz parafianin, pallotyn, ks. Tomasz Dutkiewicz, jego rodzice mieszkają w naszej Parafii. Drugi był z Łazarza, ks. Sebastian Galuba, którego rodzice mieszkają w tym samym bloku i wejściu, co ja z moimi rodzicami przed laty. Olej, którymi ci nowi kapłani zostali namaszczeni przez biskupa, „pachniał” jeszcze na ich dłoniach, które ze wzruszeniem ucałowałem, i to ze łzami, bo same cisnęły się do oczu (głupie to, lecz prawdziwe). I miałem wtedy wrażenie, że „zapach” ich dłoni „pachnie” zadziwiająco bliskością Pana Boga, która u nowych księży wydaje się być najbardziej autentyczna i szczerą. I która mieści w sobie tę czułość, którą ma serce wypełnione odpowiedzią Jezusowi: „Ty wiesz, że Cię kocham”. Pomyślałem o mojej pierwszej Mszy św., pomyślałem o Jezusie, którego trzymałem wtedy w moich dłoniach, i o tym, że nic więcej nie chciałem, tylko tego właśnie. A ten Pan Jezus przygotował mnie, nędznemu księdzu, tyle wspaniałych przeżyć. I te w szerokim świecie, jak choćby ten, kiedy w tym roku, w niedzielę 28 kwietnia, na Placu Św. Piotra w Rzymie, odprawiałem z papieżem Franciszkiem, i uściśnąłem jego dłoń. I również również te, kiedy błogosławiąc nowych małżonków, czy kiedy chrzciliem ostatnio Ulkę i Ignasia, widziałem szczęśliwych ludzi. Pamiętam również zdarzenie-obraz, na początku mojego kapłaństwa, kiedy udawałem się do Cielczy,

(pierwszy mój wikariat, na miesiąc) podjeżdżając pod górkę, gdzie kościół stał (widać to z Mieszkowa) zobaczyłem tęczę, znak przymierza Pana Boga; on mi towarzyszył zawsze. Ostatnio o mojej drodze kapłańskiej myślałem wiele, bo minęło mi 35 lat od święceń. (Parafianie z ks. Mikołajem zorganizowali mi uroczystość). Myślałem o moim dniu święceń, które otrzymałem z rąk abpa Mariana Przykuckiego 20 maja 1978 r. Myślałem też o dewizie mego kapłaństwa, które umieściłem na obrazku prymicyjnym: „święć się Imię Twoje”, w którym zawarłem moje uczucie do Pana Jezusa, i moje serce. Myślałem o moich rodzicach i siostrze i wspominałem bliskich mi sercu. To jest dar Pana Boga dla mnie. W tych dniach, kiedy odbywają się prymicje, kiedy jesteśmy w przededniu Uroczystości Bożego Ciała, chciałoby się zaśpiewać, ale i powiedzieć z serca: „Zróbcie Mu miejsce, Pan idzie z nieba, pod przymiotami ukryty Chleba”. I pomodlić się, by Jemu, Jezusowi Chrystusowi naszemu Panu, oddawana była cześć, by otworzyć się na Jego obecność wśród ludzi, by dobrocią prowokować do dostrzeżenia, że jest i że jest blisko, i że warto Go przyjąć, i z Nim, a raczej Nim żyć. By we wszystkim, co przeżywamy, był On bliski, i tam odbywało się to, co wypowiadamy w Modlitwie Pańskiej: „Święć się Imię Twoje”, Panie Jezu Chryste.

Ks Proboszcz M..Kaiser

Matka Boska Nieustającej Pomocy

Do Ciebie Matko Szafarko łask
błagalne pienia wciąż płyną
Twa dobroć świeci nad słońca blask
nadzieją Tyś nam jedyną.
W cierpienia czas, pomocą darz
i nieustannie ratuj nas.

Słowa tej pięknej pieśni maryjnej rozbrzmiewają co tydzień w wielu polskich kościołach. Jednym z najczęściej używanych przez chrześcijan wezwań do Matki Bożej jest zawołanie Matko Boża Nieustającej Pomocy. Właśnie do Niej przed Jej wizerunkiem w parafiach, wierni przedstawiają swoje prośby, oczekując

Jej wsparcia, a także podziękowania od osób, które już otrzymały od Niej pomoc.

Wśród obrazów Matki Bożej, obraz Matki Bożej Nieustającej Pomocy jest szczególnie bliski dla wielu ludzi. Bo ktoś z nas nie potrzebuje jej pomocy. W swoim życiu pragniemy dobrego słowa, życzliwości drugiego człowieka, pomocy materialnej, a szczególnie pomocy duchowej. Otrzymujemy to wszystko od Matki Nieustającej Pomocy, która nieustannie pomaga i wspiera nas w trudnych sytuacjach życiowych.

Oryginał obrazu jest wschodnią ikoną

przedstawiającą Matkę Bożą Bolesną. Ikona przedstawia Maryję, Dzieciątka Jezus oraz świętych archaniołów

Michała i Gabriela. Nie znane jest miejsce powstania tego obrazu. Jedni twierdzą, że powstał w Bizancjum, inni, że na górze Athos. Stara legenda mówi, że obraz został skradziony przez bogatego kupca z jednego z kościołów na Krecie. Podczas burzy na statku, kiedy statek zaczął tonąć, kupiec wyciągnął obraz z kutra, pokazał współpasażerom i prosił o modlitwę. Podróżni zostali uratowani od morskiej katastrofy, a obraz trafił do Rzymu do

Cd na str 3

***Prawdziwą radość można sobie tu przygotować,
ale uzyskać ją można dopiero w przyszłym życiu***

(św. Augustyn 354-430)

Matka Boska Nieustającej Pomocy

kościół św. Mateusza. W 1798 r. po zdobyciu Rzymu przez Francuzów, kościół św. Mateusza uległ prawie całkowitemu zniszczeniu. W 1855 r. teren ten kupili redemptoryści, którzy rozpoczęli poszukiwania obrazu, który był otaczany wielką czcią i znany był z licznych cudów. Po odnalezieniu zaginionego obrazu przez redemptorystę o. Michała Marchi, ikona Matki Bożej Nieustającej Pomocy została odrestaurowana przez polskiego malarza Leopolda Nowotnego i na polecenie papieża Piusa IX wystawiona do kultu publicznego. Obraz został umieszczony w kościele redemptorystów, niedaleko kościoła św. Mateusza, w którym do czasów wojny znajdowała się ikona. W 1876 r. odbyła się uroczysta koronacja ikony koronami papieskimi i zostało ustanowione święto Matki Bożej Nieustającej Pomocy, które obchodzimy 27 czerwca.

Dzięki ojcom redemptorystom, kult obrazu objął niemal cały świat. W 1883 r. ikona dotarła również do Polski, kiedy sługa Boży o. Bernard Łubieński przywiózł z Rzymu kopię cudownego obrazu do kościoła klasztorowego w Mościskach. Do końca 1900 r. wysłano z Rzymu 2400 kopii obrazu, z których wiele trafiło do naszych świątyń. Wśród licznych nabożeństw ku czci Matki Bożej Nieustającej Pomocy największą popularność zyskała Nowenna Nieustanna, która po raz pierwszy została odprawiona w 1922 r. w kościele redemptorystów w Saint Louis w Ameryce Północnej. Nazywana jest „Nieustanna”, ponieważ po każdym 9-tygodniowym cyklu modlitwy, rozpoczyna się następny.

Wśród bogactwa form tego nabożeństwa, na szczególną uwagę zasługują pieśni, a szczególnie pieśń „Do Ciebie Matko Szafarko łask”, która

po raz pierwszy została wykonana w kościele redemptorystów w Warszawie.

Na ziemiach polskich Nowenna została odprawiona po raz pierwszy w 1951 r. w Gliwicach. Następne powstawały w Krakowie, Opolu, Poznaniu i Wrocławiu. Od tego czasu Nowenna odprawiana jest w blisko dwóch tysiącach kościołów naszej Ojczyzny. Wezwaniem Matki Bożej Nieustającej Pomocy szczyli się w kraju prawie 200 kościołów i kaplic, a w kilku z nich ikony zostały uroczystie koronowane. Takim kościołem jest Kolegiata Farna w Poznaniu pod wezwaniem Matki Bożej Nieustającej Pomocy i św. Marii Magdaleny. Kopia ikony obrazu znajduje się w kaplicy Fary Poznańskiej od 1 listopada 1952 r. 11

października 1961 r. arcybiskup poznański Antoni Baraniak, w obecności 19 biskupów dokonał uroczystej koronacji obrazu. Była to po II wojnie światowej pierwsza koronacja obrazu maryjnego w Polsce. Od momentu tej koronacji, śródowne Nowenny gromadziły tysiące poznaniaków, którzy modlili się na ulicach przylegających do Starego Rynku. W ciągu 9 lat przed obrazem złożono ponad 9 milionów próśb i 250 tys. podziękowań.

W 2011 r. obchodzono uroczystości 50 rocznicę koronacji cudownego obrazu w Poznaniu. Poznańskie sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy jest obecnie największym w Polsce i jednym z największych w świecie. Wizerunek Matki Bożej Nieustającej Pomocy jest znany zarówno na Wschodzie jak i na Zachodzie. Na wyspie Haiti episkopat i rząd oficjalnym aktem uznali Matkę Nieustającej Pomocy za patronkę narodu. Był to wyraz wdzięczności za ocalenie w 1882 r. ludności stolicy państwa, podczas epidemii czarnej ospy.

Módlmy się do Matki Bożej Nieustającej Pomocy:

O Maryjo, Matko Nieustającej Pomocy, która z taką czułością z tego cudownego obrazu na nas spoglądasz, z dziecięcą ufnością spieszymy do Twych stóp z naszymi wspólnymi prośbami. Racz spojrzeć na nas łaskawie i wysłuchać naszych błagań. Przyjdź nam z pomocą w wielorakich potrzebach naszych. Błagamy Cię o to najusilniej i najgoręcej, pomagaj nam nieustannie.

„Upomnę się też u człowieka o życie człowieka i u każdego – o życie brata” (Rdz 9,5)

O wyzwaniach bioetycznych, przed którymi stoi współczesny człowiek

Dokument bioetyczny Episkopatu Polski

Pod taką nazwą Biskupi polscy przyjęli dokument, który dotyczy każdego z nas. Zobowiązuje do konkretnych czynów oraz postaw. Jest to wskazanie konkretnej drogi dla chrześcijan, które dotyczą niełatwych problemów, jak troska o poczęte życie, antykoncepcja, procedury "in vitro", instytucjonalizacji związków tej samej płci, ideologii gender, i innych. Dokument obejmuje następujące tematy:

1. Człowiek dobrej woli wobec cywilizacji śmierci i na rzecz kultury życia,
2. Istota zagrożeń dla życia ludzkiego w fazie prenatalnej,

3. Prawda o ludzkiej seksualności i odpowiedzialności za dziecko,

4. Nasza postawa,

5. Zaangażowanie katolików w życie publiczne.

Dokument przyjęty na 361. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski.

Warszawa, dnia 5 marca 2013 r.

Poniżej fragment dokumentu:

"Obowiązkiem każdego katolika biorącego udział w życiu publicznym jest wierność nauczaniu Kościoła katolickiego i samemu Chrystusowi. Nie może być mowy o jakimkolwiek kompromisie w kwestiach wiary i moralności. Podstawowym

obowiązkiem osoby zaangażowanej w działanie na rzecz dobra wspólnego jest dbanie o jednoznaczność, a jej postawa musi być czytelna dla innych. W każdej sytuacji katolik ma być świadkiem Chrystusa. Może się to dla niego wiązać z dużą odpowiedzialnością społeczną, osobistymi wyrzeczeniami, tym, że stanie się przedmiotem publicznej krytyki, dystansowania się od niego czy nawet odrzucenia. Nie do przyjęcia jest dla katolika dualizm postaw, a więc wyznawanie innych zasad w życiu prywatnym, a innych w zaangażowaniu publicznym i opowiadanie się za rozwiązaniami sprzecznymi z wyznawaną wiarą."

O nabożeństwie do Najświętszego Serca Jezusowego

Nabożeństwo ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa odprawiane jest w czerwcu, zwykle po wieczornej mszy świętej. Podczas nabożeństwa odmawia się lub śpiewa litanie do Serca Jezusowego i akt zawierzenia, a także śpiewa pieśni. Jeśli modlitewne spotkanie odbywa się w kościele, to zebrani klęczą przed wystawionym Najświętszym Sakramentem. W Kościele katolickim cześć oddawana Panu Jezusowi, podkreśla Jego miłość. Najbardziej znane przejawy kultu to: uroczystość Najświętszego Serca Jezusa, obchodzona w piątek po oktawie Bożego Ciała i odbywające się codziennie w czerwcu nabożeństwa. Początki kultu Serca Jezusowego sięgają średniowiecza, kiedy to niezależnie w różnych miejscach pojawia się nabożeństwo do Serca Jezusowego. Od XVII wieku kult Najświętszego Serca rozszerza się na cały Kościół. Przyczyniło się do tego szczególnie dwoje ludzi: św. Małgorzata Maria Alacoque oraz jej spowiednik, św. Jan Eudes. On właśnie jako pierwszy, za pozwoleniem biskupa Rennes, wprowadził w 1670 r.

święto Serca Pana Jezusa, które było obchodzone odtąd we wszystkich domach jego kongregacji. W dwa lata później otrzymał pozwolenie na odprawienie Mszy św. o Sercu Pana Jezusa. Nabożeństwo zaś do Serca Jezusa łączył ściśle z nabożeństwem do Serca Maryi. Główną jednak zasługą w rozpowszechnieniu kultu Najświętszego Serca przypadła św. Małgorzacie Marii Alacoque (1647-1690) z klasztoru wizytek w Paray-le-Monial. Pan Jezus wielokrotnie objawiał Świętej swoje Serce, a czcicielom Serca obiecywał liczne łaski. W piątek 10 czerwca 1675 r., po oktawie Bożego Ciała, miało miejsce ostatnie objawienie Jezusowego Serca świętej Małgorzacie Marii Alacoque. Jezus miał powiedzieć do niej: Oto Serce, które tak bardzo umiłowało ludzi, że nie szczędziło niczego aż do zupełnego wyniszczenia się dla okazania im miłości, a w zamian za to doznaje od większości ludzi tylko gorzkiej niewdzięczności, wzgardy, nieuszanowania, lekceważenia, oziębłości i świętokradztw, jakie oddają mu w tym Sakramencie Miłości.

Dlatego żądam, aby pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała był odtąd poświęcony jako osobne święto ku czci Mojego Serca i na wynagrodzenie Mi przez komunię i inne praktyki pobożne zniewag, jakich doznaję. Do Stolicy Apostolskiej napływały potem liczne prośby o zatwierdzenie kultu i święta Serca Pana Jezusa, Rzym jednak długo się wahał. Po dokładnych badaniach Stolica Apostolska uznała wiarygodność objawień św. Małgorzaty Marii i zezwoliła na obchodzenie tego święta. Pierwszy zatwierdził je papież Klemens XIII w 1765 r. Na dzień uroczystości wyznaczono - zgodnie z żądaniem, które Jezus przedstawił św. Marii Małgorzacie - piątek po oktawie Bożego Ciała. Pius IX w r. 1856 rozszerzył to święto na cały Kościół. On również 31 grudnia 1899 r. oddał Sercu Jezusowemu w opiekę cały Kościół i rodzaj ludzki. Papież Pius XI encykliką *Miserentissimus Redemptor* dodał do święta oktawę. Ogłosił także formularz mszalny i oficjum święta. Pius XII zaś opublikował w 1956 r. specjalną encyklikę *Haurietis aquas*, poświęconą czci Jezusowego Serca.

UROCZYŚTOŚĆ ŚWIĘTYCH APOSTOŁÓW PIOTRA I PAWŁA. (29 czerwca)

W tym dniu Kościół wspomina ich męczeństwo, które miało miejsce ok. 64 r. po Chr. Piotr i Paweł są ogniwami łączącymi nas bezpośrednio z Chrystusem. Przy pomocy Nowego Testamentu i archeologii starożytnej możemy stosunkowo dokładnie odtworzyć drogi ich życia. Najpierw drogi św. Piotra, który będąc galilejskim rybakim usłyszał Chrystusowe wezwanie: „Pójdźcie za Mną, a sprawię, że staniecie się rybakami ludzi”. To on pierwszy dostrzegł w Jezusie przysłanego przez Boga Mesjasza. On też po to, by móc zrozumieć ludzką słabość w pełnieniu obowiązków pasterskich, musiał przejść przez gorzkie doświadczenie zaparcia się Jezusa, aż stało się dla niego jasne, że tylko Chrystus jest pasterzem, który nigdy nie upada. W ten sposób zaczęła się jego droga wiary, która poprzez Judeę

i Syrię zaprowadziła go do Rzymu, gdzie pozostał na zawsze. Pozostał nie tylko w swoim grobie, ale także w swojej misji. Został w swoich następcach, którzy – jak dotąd - w liczbie 266 nauczali na Katedrze Piotrowej. Odmienna była droga świętego Pawła. Syn Żyda z Tarsu doskonale obeznany z świętymi Pismami żydowskimi. Gorliwy wyznawca judaizmu, aż do żarliwego prześladowania Kościoła apostolskiego. Odkąd pod Damazkiem usłyszał: „Szawle, Szawle, dlaczego Mnie prześladujesz?” przygnał duszą i ciałem do Chrystusa. Stał się jego własnością i to do tego stopnia, że mógł powiedzieć: „Teraz już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus”. Odtąd przemierzał Rzymskie Imperium głosząc Chrystusa zarówno Żydom jak i pozostałym narodom.

Kalendarium na czerwiec

- 7.VI Najświętszego Serca Pana Jezusa, uroczystość
- 8.VI Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny
- 12.VI Parafialny Odpust ku czci bł. Narcyza Putza
- 24.VI Narodzenie św. Jana Chrzyciela, uroczystość
- 27.VI NMP Nieustającej Pomocy
- 29.VI Świętych Apostołów Piotra i Pawła, uroczystość

Chrzty

Aleksandra Flieć nr, ul. Młyńska

ODESZLI DO WIECZNOŚCI

Grażyna Maria Puszczykowska,
Ul. Młyńska, 1.62

Zdzisław Wardach, ul. Grochowe Łąki, 1.74

Bolesław Warkoczyński, ul. Młyńska, 1.87

„Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!”

Jan Paweł II do Polaków !

Wczytując się w homilie, przemówienia i wystąpienia bł. Jana Pawła II odnajdujemy odpowiedź na pytania: Co od nas chciał? Czego żądał? O co prosił? O co apelował? I wskazywał nam, jak mamy żyć! Wypełniając ten swoisty duchowy testament, powinniśmy te zadania wypełniać. To winno być naszym uniwersalnym i ponadczasowym programem.

Zadania dla Polaków- c.d.

Czyńcie pożytek z krzyża

10. Na krzyżu swoim Syn Boży dokonał odkupienia świata. I poprzez tę tajemnicę każdy krzyż, który dźwiga człowiek, nabiera niepojętej po ludzku godności. Staje się znakiem zbawienia dla tego, kto go dźwiga, a także dla innych. "Dopełniam w moim ciebie, czego nie dostawa cierpieniem Chrystusa" - napisał św. Paweł (por. Kol 1,24). I dlatego też, łącząc się z wami wszystkimi, którzy cierpicie na całej polskiej ziemi - gdziekolwiek: po domach,

po szpitalach, klinikach, przychodniach, sanatoriach, wszędzie, gdziekolwiek jesteście, proszę was: czyńcie zbawienny pożytek z krzyża, który stał się szczególnym udziałem każdego z was. Proszę dla was o łaskę światła, o łaskę mocy ducha w cierpieniu, abyście nie upadli w sercu, abyście sami widzieli sens cierpienia, a także drugich swą modlitwą i swą ofiarą dźwigali. Nie zapominajcie też o mnie, nie zapominajcie o całym Kościele, o całej sprawie Ewangelii i pokoju, której służę z woli Chrystusa. Bądźcie, wy, słabi i po ludzku bezsilni, źródłem siły waszego brata i waszego ojca, który trwa przy was modlitwą i sercem.

Częstochowa, 4 czerwca 1979, Apel Jasnogórski

Bądźcie przejrzystym znakiem Ewangelii

11. Wasza obecność musi stanowić przejrzysty znak Ewangelii dla wszystkich. Ta obecność musi być z

kolei źródłem szczególnego apostołstwa. Jest to apostołstwo wielorakie, trudno mi tutaj nawet wymieniać różne jego odmiany, dziedziny, kierunki. Łączy się ono ze szczególnym charyzmatem każdego zgromadzenia, z jego duchem apostołskim, który Kościół i Stolica Apostolska z radością akceptuje, widząc w nim wyraz żywotności samego Ciała Chrystusa! Jest to apostołstwo najczęściej dyskretne, bliskie człowiekowi i przez to szczególnie odpowiednie dla duszy kobiecej, która wrażliwa jest właśnie na człowieka, powołana do tego, aby być siostrą i matką. Właśnie to powołanie znajduje się również w samym "sercu" waszej zakonności. Jako biskup Rzymu proszę, abyście były matkami i siostrami w duchu dla wszystkich ludzi w tym Kościele, który Pan Jezus w swoim niewypowiedzianym miłosierdziu i łasce zechciał mi powierzyć.

Częstochowa, 5 czerwca 1979, Przemówienie do zakonnic zgromadzonych na Jasnej Górze

INFORMATOR PARAFIALNY

Aktualni duszpasterze

ks. Marek Kaiser - proboszcz (tel. 61- 852 - 69 - 85)

ks. Mikołaj Graja - wikariusz (tel. 61- 852 - 26 - 54)

Porządek Mszy św. i nabożeństw:

- w niedziele i święta: 8.00, 9.30, 11.00 (dla szkół

podstawowych), 12.15 (dla młodzieży), 18.00

i 20.15 (akademicka);

- w święta będące dniami pracy: 8.30, 10.00, 17.00 i 18.30;

- w dni powszednie: 8.30 i 18.30;

Nieszpory : niedziela g.17.30 (z wyjątkiem Wielkiego Postu, maja, czerwca i października)

Maryjne : sobota g.18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu : I - czwartek miesiąca g.17.00 - 18.30

Godzina Święta : I - czwartek miesiąca g.18.00

Misyjne : I- czwartek miesiąca g.18.30 (wraz z omówieniem misyjnej intencji modlitwy na dany miesiąc)

Do Serca P. Jezusa: I - piątek miesiąca g.18.30 (wraz z omówieniem ogólnej intencji modlitwy na dany miesiąc)

Nowenna do św. o. Pio wraz z Mszą św. o Budowę Domu Ulgi

w Cierpieniu : II czwartek miesiąca g.18.30

Nowenna do św. Antoniego : wtorek g.18.00

Spowiedź św.

- 15 min. przed każdą Mszą św. i w sobotę od g.18.00;

- w I - czwartek miesiąca od g.17.00;

- w I - piątek miesiąca od g.16.00 - g.19.30;

Chrzty: w 2 - sobotę miesiąca g.18.30 i w 4 - niedzielę miesiąca g.12.15;

Jubileusz małżeńskie: 3 sobota miesiąca o g.18.30;

Msza św. za zmarłych w minionym miesiącu parafian: I- niedziela miesiąca g.9.30;

Msza św. dla młodzieży przed bierzmowaniem: I piątek g.19.30;

Wymienianki roczne : w każdą niedzielę o g.9.20;

Biurowie Parafialne (tel./fax. 61-851-90-12) :

w poniedziałki i piątki - g.16.30 - 17.30

w wtorki i czwartki - g.9.00 - 10.00 - dla narzeczonych:

w I, III i V wtorek miesiąca g.19.00 -20.30;

(biuro jest nieczynne w święta będące dniami pracy i w I piątek miesiąca);

Krypta Zasłużonych Wielkopolan:

sobota g.10.00 - 12 oraz niedziela g. 13.00 - 16.00

(inne terminy można indywidualnie uzgodnić);

Poradnia Rodzinna i Przedmałżeńska:

II wtorek miesiąca g.17.30;

Parafialna Caritas:

w II i IV poniedziałek miesiąca g.18.00 - 19.00;

Członkowie Żywego Różańca:

pierwsza sobota miesiąca g.8.30;

Piątki z Panem Bogiem (dla dzieci w wieku 4 - 7 lat): piątek g. 17.00 - 18.00;

Spotkania Biblijne : 2 i 4 wtorek g.19.30;

Spotkania AA (anonimowych alkoholików): piątek g.19.00;

Spotkania AI - Anon (rodzin alkoholików): środa g.19.00;

Duszpasterstwo Akademickie: wtorek g.20.00

Modlitwa o Jedność Chrześcijan : czwartek miesiąca g.20.00

Konto Parafii: Bank Zachodni WBK S.A.

85 1090 1362 0000 0000 3602 2318

Strona internetowa Parafii:

www.swietywojciech.archpoznan.pl

E-mail parafii: swietywojciech@archpoznan.pl

Pismo Parafialne Św. Wojciech: miesięcznik, nakład 300 egz. Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. Św. Wojciecha, Wzgórze Św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań, tel. do redakcji: 501 529 446, e-mail: swietywojciech@archpoznan.pl Redaguje zespół: Małgorzata Helak, Leszek Helak, ks. Marek Kaiser (proboszcz parafii- opiekun redakcji), Andrzej Karczmarczyk, Wiesław Kasprzak (skład komputerowy), Krystyna Ludwiczak, Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej)

Druk: Drukarnia SERIKON, Sosnowa 6, 63-004 Tulce, tel. 61 872 73 26

Redakcja nie zwraca nie zamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adiacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń. Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczane na pokrycie kosztów druku. Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.